

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **A.Z. skazanego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i inn.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 października 2025 r.

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 28 stycznia 2025 r., sygn. II AKa 56/18,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 18 października 2017 r., sygn. IV K 238/13

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Zawarty w kasacji wniosek obrońcy skazanego A.Z. o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku, nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest utrwalony pogląd, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 § 2 k.k.w.). Zastosowanie wspomnianej instytucji może więc nastąpić tylko wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu

odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu kasacyjnego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta musi być jednak dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”, skoro procedowanie w oparciu o art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji. Gdy trafność zarzutów podniesionych w kasacji nie jest – na tym etapie – oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku nie uzasadnia odstąpienia od wspomnianej na wstępie zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (zob. m.in. post. SN z 9.02.2023 r., V KK 681/21).

Niezalenie od tego, jak zasadność i skuteczność kasacji oceni sam jej autor, rozstrzygnięcie w zakresie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku nie może pomijać – obok kasacji – także wstępnej analizy materiałów przeprowadzonego w sprawie postępowania instancyjnego. Ocena sposobu przeprowadzenia postępowania oraz zapatrywań wyrażonych przez orzekające w sprawie Sądy nie pozwalają – przynajmniej na obecnym etapie procedowania – na wnioskowanie o nieprawidłowości prawomocnego wyroku korzystającego z domniemania jego zgodności z prawem. Należało również uwzględnić, że prokurator w odpowiedzi na kasację postulował jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Przekonująca argumentacja oraz waga podniesionych zarzutów należą do istoty i z założenia stanowią element każdej kasacji będącej przecież nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia zmierzającym do usunięcia przez Sąd Najwyższy najpoważniejszych, rażących naruszeń prawa o istotnym wpływie na treść orzeczenia, względnie – orzeczeń obarczonych bezwzględną przyczyną odwoławczą. Jeśli zaś w każdym wypadku wniesienia kasacji od wyroku skazującego na karę bezwzględnego pozbawienia wolności miałyby dochodzić do

wstrzymania jego wykonania, ustawodawca określiłby kasację jako środek o charakterze bezwzględnie suspensywnym, co jednak nie miało miejsca.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że w sprawie niniejszej nie zachodzą dostateczne podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[r.g.]